

ligger emellan den »tettstrukna» och den »trestrukna» oktaven, emedan de stundom tecknas med två streck uppöfver.

TVÅSTÄMMIG, a. 2. Som utföres af två stämmor. *T. sång.*

TVÅTAL, n. 5. Antal af två.

TVÅTYDIG, se *Tvetydig.*

TVÅTUSEN, grundtal. Två gånger tusen.

TVÅTUSENDE, ordningstal. Som följer i ordningen näst efter den ett tusende niohundrade nittionde nionde.

TVÅUDDIG, a. 2. Med två uddar. *T. gaffel.*

TVÅVALVIG, a. 2. (bot.) *T. kapsel*, som består af två valvler.

TVÅVINGAD, a. 2. (nat. hist.) *T-e* kallas de insekter, som hafva blott två flygvingar.

TVÅVINGE, m. 2. pl. — *vingar*. (nat. hist.) Tvåvingad insekt.

TVÅVÄLDIG, a. 2. (bot.) Som tillhör klassen Didynamia.

TVÅÅRIG, a. 2. 1) Två år gammal; som varar eller varat i två år. — 2) (bot.) *T.* kallas en växt, som fortlevver i två år, frambringande första året vanligtvis endast blad, samt andra året blommor och frukt.

TVÅR, a. 2. (*ä* i neutr. *Tvårt* är kort för bem. 4, b, eljest långt.) 1) Som har riktning rakt öfver på bredden (i motsats till: Längs öfver). *En t. hand bred. T. riktning.* Brukas för denna bem. mest i sammansättningar. — 2) Brant. *En t. backe.* — 3) Liksom afhuggen framtill, trubbig. *T-a skor.* — 4) (fig.) a) Ovänlig, frånstötande, vresig. *Visa sig t. emot någon. Ge en t-a minner. T-t svar.* — b) (uttalas i neutr.: tvårrt) Hastig, plötslig, kort. *T. vändning.* (Fam.) *I en t. vändning*, plötsligt, innan man hinner besinna sig. *T-l svar*, kort och snäsigt. [Märkes här skillnaden emellan *tvårt* (*ä* långt) *svart* och *tvårt* (*ä* kort) *svart*.]

TVÅR, m. sing. Tvår riktning. *På t-en*, i tvår riktning; på sned. *Skära något på t-en. Det går på t-en.* (Fig. fam.) *Det går på t-en för honom*, illa, på tok; han har motgång. *Taga en ting på t-en*, illa upptaga, illa uttyda; blifva stött öfver något.

TVÅRA, f. 1. Tvårsida.

TVÅRA, v. a. 1. Plöja tvårs öfver. *T. en åker.*

TVÅRBALK, m. 2. (herald.) Balk, som går tvårs öfver.

TVÅRBAND, n. 5. Band, som har tvår riktning. Brukas för denna bem. äfven i heraldiken och naturalhistorien.

TVÅRBINDEL, m. 2. pl. — *bindlar*. Bindel, anlagd tvårs öfver.

TVÅRBJELKE, m. 2. pl. — *bjelkar*. En emot andra bjelkar rättvinkligt lagd bjelke.

TVÅRBOM, m. 2. pl. — *bommar*. Bom, som går tvårs öfver.

TVÅRBRANT, a. 1. Som med ens, utan öfvergång, blir brant; äfv. mycket brant, hödrät. *Ett t. ställe. T-a stränder. En t. bergvägg.* — *Adv.* Rakt ned. — *Tvärbranthet*, f. 5.

TVÅRBRÅDE, n. 4. Bråde, som går tvårs öfver.

TVÅRBYGEL, m. 2. pl. — *byglar*. Tvårs gående bygel, t. ex. på ett värjfäste.

TVÅRBÄNK, m. 2. Bänk på vestra gafveln i våra hedniska förfäders stugor.

TVÅRDIKE, n. 4. Mindre dike, som tvårs ifrån löper ut i ett större.

TVÅRDJUP, a. 2. o. s. n. 5. Se *Brådjup*.

TVÅRFICKA, f. 1. Ficka, hvars öppning går på tvären.

TVÅRFINGER, m. o. n. 5. Ett finger tvårs öfver. *En t-s bredd.*

TVÅRFLÖJT, m. 3. Se *Traversflöjt*.

TVÅRFÅRA, f. 1. Fåra, som går tvårs öfver (t. ex. på åker).

TVÅRGATA, f. 1. Gata, som löper tvårs öfver en annan större. — I samma mening säges äfv. *Tvärgränd*, m. 3.

TVÅRGRAF, f. 2. pl. — *grafvar*. Mindre graf, som tvårs ifrån löper ut i en större.

TVÅRGÅNG, m. 2. Se *Korsgång*.

TVÅRHAND, -', s. f. 5. pl. — *händer*. En hands vanliga bredd. *En t-s bredd.*

TVÅRHET, f. 5. 1) Tvår genomskärning, riktning, sträckning. — 2) Tvårskuren ände, trubbighet. — 3) (fig.) Ovänlighet, vresighet, frånstötande sätt.

TVÅRHINNA, f. 1. Se *Diaphragma*.

TVÅRHUGG, n. 5. Hugg, som gifves tvårs ifrån.

TVÅRHUGGA, v. a. 3. (böjes som *Hugga*) Hugga på tvären. Brukas mest i part. pass. *Tvärhuggen.*

TVÅRJERN, n. 5. Jern, som har riktning tvårs för.

TVÅRKLÖTS, m. 2. Se *Tvärträ*.

TVÅRLINIE, f. 5. 1) Linie, som går tvårs för. — 2) Linie, som ifrån två motsatta punkter på begränsande ytor af en solid figur går igenom dess medelpunkt.

TVÅRMUNNAD, a. 2. *T-e* kallas Fastgäliga Broskfiskar, som hafva munnen under nosen, öppnande sig på tvären.

TVÅRMUR, m. 2. Mur, hvars sträckning ligger tvårs för en annan.

TVÅRMUSKEL, m. 5. pl. — *muskler*. Muskel, som har läge tvårs för.

TVÅRMÄRKE, n. 4. Märke, som går tvårs för.

TVÅRMÄTT, a. 1. Med ens mättad. *Blifva t.*

TVÅRNÖS, m. 2. Fiskslägtet Theutys.

TVÅRNÄSA, f. 1. Se *Trubbnäsa*.

TVÅRPIPA, f. 1. Ett slags liten flöjt med gällt ljud.

TVÅRRAND, f. 5. pl. — *ränder*. Rand, som går tvårs för.

TVÅRS, tvårrs, adv. 1) I vinkelrät sidoriktning. *En t. löpande mur, graf. Trådarne gå t. öfver. En fåra som går t. öfver åkern. Löpa t. öfver fältet. Gå t. öfver gatan. Ett hugg t. öfver ansigtet. Bo t. öfver gatan*, midt emot på andra sidan gatan. *T. efter*, längs efter på tvären. *T. emot*, rakt emot, t. ex.: *Hålla t. emot vinden. Härs och t.*, se *Härs. T. för*, prep. o. *T. före*, adv., tvårs ifrån sidan, t. ex.: *Komma t. för en. Om man sätter det t. före, går det ej igenom. T. ifrån*, rakt ifrån sidan. *T. igenom*, rakt fram igenom på bredden eller tjockleken, t. ex.: *Skogen är två timmars väg t. igenom. T. igenom muren. Sticka en t. igenom lifvet. T. igenom*, betydde äfv.: Rakt fram igenom, utan afseende på bredd eller längd. t. ex.: *Det blåser t. igenom rummet. Kors och t.*, korsvis, i motsatta riktningar, än hit och än dit. — 2) (sjöt.) *T.* säges ett föremål vara, då det pejlats 90° från fartygets längdlinie.

TVÅRSADEL, m. 2. pl. — *sadlar*. Sadel, i hvilken man sitter på tvären öfver hästryggen.

TVÅRSALNING, m. 2. Se *Längsalning*.

TVÅRSIDA, f. 1. Sida, som har riktning tvårs för.